

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 23 januari 2007 heeft de minister van Justitie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2007, verzonden op 7 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Voorts hebben appellanten de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. In het verlengde hiervan dient het verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Voorzitter

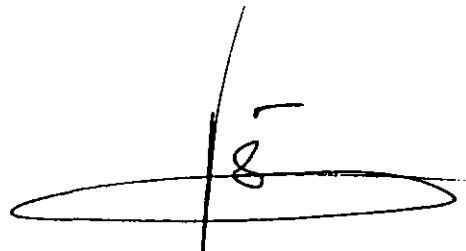
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 november 2007

282-501.

Verzonden: 15 november 2007

— Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/8792 en AWB 07/8785
Datum uitspraak: 5 september 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
eiser,
van Egyptische nationaliteit,

geboren op
v-nummer
van Roemeense nationaliteit,
eiseres,
mede namens hun minderjarige kinderen:

geboren op
van Egyptische nationaliteit,

geboren op
van onbekende nationaliteit,
gezamenlijk eisers,
gemachtigde mr. H.L. Booij,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 26 augustus 2005 heeft verweerder de aanvragen van eisers van 12 november 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Eisers hebben hiertegen op 23 september 2005 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 19 september 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, de beroepen van eisers grond verklaard en de bestreden besluiten vernietigd.

Bij besluiten van 23 januari 2007 heeft verweerder de aanvragen van eisers van 12 november 2004 wederom afgewezen.

Op 26 februari 2007 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 juni 2007. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van hun asielaanvragen hebben eisers, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht: Eiser heeft gewerkt voor de Egyptische veiligheidsdienst. Tijdens zijn werk, voor het eerst in 1995, heeft eiser problemen ondervonden van zijn meerderen omdat hij weigerde valse verklaringen af te leggen. Uiteindelijk is eiser ontslagen en in 1998 naar Amerika vertrokken, waar hij getrouwd is met eiseres. De vader van eiser heeft tegen het ontslag van eiser een rechtszaak aangespannen en heeft deze gewonnen. Hierop is eiser in april 2000 teruggekeerd naar Egypte en heeft hij zijn werkzaamheden hervat. Aan de problemen met zijn meerderen kwam echter geen einde; deze verergerden bovendien omdat hem werd verweten te zijn getrouwd met een buitenlandse christelijke vrouw. In 2002 heeft eiser getracht in het buitenland een nieuw leven op te bouwen. Door de Nederlandse ambassade is hem toentertijd een visum verstrekt. Eiser kreeg echter van de autoriteiten geen toestemming om te vertrekken. Een ontslagaanvraag werd geweigerd en eiser werd overgeplaatst naar de politie transferafdeling. Daar was hij getuige van mensenrechtenschendingen. Na 2 jaar deed eiser wederom een ontslagaanvraag. Ook die werd geweigerd. Na een aantal voorvallen tijdens zijn werk heeft eiser zich ziek gemeld. Eisers vader heeft daarop geregeld dat eiser naar zijn vrouw, die in 2002 was teruggekeerd naar Roemenië, kon gaan, maar slechts voor 21 dagen. Daarbij heeft eiser schriftelijk moeten verklaren dat hij tijdig zou terugkeren na dit verlof, waarbij aan niet tijdige terugkeer gevolgen zouden worden verbonden. Tijdens zijn verblijf in Roemenië, van 10 september 2003 tot 4 oktober 2003, heeft eiser getracht een vergunning tot verblijf bij zijn vrouw te verkrijgen, maar hem werd medegedeeld dat hij daarvoor eerst terug moest naar Egypte. Omdat eiser moest vertrekken uit Roemenië en niet terug wilde naar Egypte, heeft hij via de Nederlandse ambassade (opnieuw) een visum voor Nederland gekregen. Daarop is eiser naar Parijs vertrokken. De ontslagaanvraag die eiser vanuit Frankrijk indiende, is door de Egyptische autoriteiten geweigerd, waarbij eiser is aangezegd naar Egypte terug te keren. Tijdens een transit op een vliegveld in Londen, onderweg van Parijs naar Cairo, op 9 februari 2004 heeft eiser asiel aangevraagd, onder meer omdat hij vreesde als deserteur te worden aangemerkt. Het in Londen gevraagde ontslag is eiser opnieuw geweigerd. Vervolgens

zijn eisers naar Nederland overgebracht, omdat eiser beschikte over een visum voor Nederland.

3. Verweerder heeft zich thans in de bestreden besluiten op het standpunt gesteld dat een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas van eiser achterwege kan blijven, nu artikel 31, tweede lid, onder h, van de Vw 2000 van toepassing is. Immers, eiser heeft verbleven in een derde land, namelijk Roemenië, dat partij is bij het Vluchtelingenverdrag en één van de in artikel 30, onder d, van de Vw 2000 bedoelde verdragen. Eiser heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat de autoriteiten van Roemenië die verdragsverplichtingen ten aanzien van hem niet nakomen, aldus verweerder. Verweerder heeft zich vervolgens op het standpunt gesteld dat er geen reden is te veronderstellen dat Roemenië niet als een veilig derde land is aan te merken. Immers, blijkens overweging 20 van de richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 van de Raad van de Europese Unie (hierna: de Raad) moet Roemenië als veilig derde land worden beschouwd. Bovendien is Roemenië partij bij het Vluchtelingenverdrag van Genève. In de rapporten van UNHCR van juli 2003 en juli 2004 en van de Europese Commissie van oktober 2005 wordt er over de uitvoering van het Roemeense asielbeleid positief gerapporteerd. Vervolgens benadrukt verweerder dat er blijkens paragraaf C1/2.4.4.1, van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) een terug- en overnameovereenkomst met Roemenië is afgesloten, zoals bedoeld in artikel 31, onder d, van de Vw 2000.

4. Eiser stelt zich echter op het standpunt dat niet gewaarborgd is dat hij daadwerkelijk zal worden toegelaten tot Roemenië. Eiser verwijst daarbij primair naar een brief van 2 november 2001 van de Staatssecretaris van Justitie aan de Tweede Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 2001-2002, 19637, nr. 619) waarin staat vermeld:

"Overigens geldt voor de veilige derde landen dat een asielaanvraag op grond van artikel 31, tweede lid, onder h, van de Vw 2000, slechts kan worden afgewezen als tevens vast staat dat de vreemdeling ook daadwerkelijk zal worden toegelaten tot het veilige derde land en aldaar gevrijwaard zal zijn van refoulement."

Vervolgens stelt eiser zich op het standpunt dat de terug- en overnameovereenkomst tussen de Beneluxlanden en Roemenië niet op eiser van toepassing is, nu eiser niet beschikt over de Roemeense nationaliteit. Eiser ziet niet in op grond waarvan Roemenië gehouden zou zijn aan hem een Laissez-Passer te verstrekken. Eiser is van mening dat de Verordening nr. 343/2003 van de Raad van 1 september 2003 (hierna: de Dublinverordening) op hem van toepassing is, zodat verweerder eerst een schriftelijke garantie van de Roemeense autoriteiten dient te verkrijgen dat ze zijn asielaanvraag zullen overnemen. Nu verweerder dit heeft nagelaten zijn de bestreden besluiten met onvoldoende zorgvuldigheid tot stand gekomen, als dus eiser.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank stelt allereerst vast dat het asielrelaas van eiseres afhankelijk is van het asielrelaas van eiser. Eiseres heeft derhalve geen zelfstandige asielgronden in deze procedure gebracht.

7. De rechtbank overweegt vervolgens dat uit de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen van 21 september 2006 volgt dat slechts nog in geschil was of verweerder aan eiser had kunnen tegenwerpen dat aan hem toegang tot Roemenië zal worden verleend. De rechtbank heeft in haar uitspraak van 21 september 2006 overwogen dat uit de destijds in het geding gebrachte e-mails en uit de artikelen 6, 20, 24 en 30, eerste lid, van de Emergency Ordinance no. 94/2002 leek voort te vloeien dat er wel degelijk een soort mvv-procedure in Roemenië bestaat en dat eiser derhalve buiten

Roemenië de beslissing op de aanvraag tot verblijf bij zijn echtgenote zal moeten afwachten.

8. De rechtbank overweegt dat het rechtsgeschil, na de vernietiging van de vorige besluiten, is gewijzigd. Verweerder is immers in de onderhavige besluiten ervan uitgegaan dat eiser in Roemenië een asielaanvraag zal indienen. Het geschil spitst zich dan ook toe op de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toegang zal krijgen tot Roemenië en dat Roemenië de verdragsverplichtingen ten aanzien van eiser zal nakomen.

9. Naar het oordeel van de rechtbank betwist eiser niet het gestelde van verweerder dat Roemenië valt aan te merken als een veilig derde land.

10. Artikel 31, tweede lid, onder h, van de Vw 2000 houdt in:

"Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling heeft verbleven in een derde land dat partij is bij het Vluchtelingenverdrag en één van de in artikel 30, onder d, bedoelde verdragen en de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat het die verdragsverplichtingen ten aanzien van hem niet nakomt."

11. Blijkens paragraaf C4/3.8.2 van de Vc 2000 is artikel 31, tweede lid, onder h, van de Vw 2000 alleen van toepassing indien:

"er sprake is van verblijf in een veilig derde land, dus niet als de vreemdeling alleen is doorgereisd door dat land. Er is sprake van verblijf als uit objectieve feiten of omstandigheden is gebleken dat de vreemdeling in het land van herkomst niet de intentie had om naar Nederland te reizen. Als richtlijn wordt de volgende stelregel gehanteerd:

- Een verblijf van twee weken of meer in een derde land wijst erop dat de vreemdeling in het land van herkomst niet de intentie had naar Nederland te reizen, tenzij uit objectieve feiten en/of omstandigheden (zoals overgelegde documenten) blijkt dat hij die intentie in het land van herkomst wél had.*
- Indien de vreemdeling minder dan twee weken in een derde land heeft verbleven, wordt aangenomen dat hij in het land van herkomst de intentie had om naar Nederland te reizen, tenzij uit objectieve feiten/omstandigheden (zoals overgelegde documenten) het tegenovergestelde blijkt. Te denken valt aan reisdocumenten die geen enkele indicatie voor een reis naar Nederland opleveren."*

12. De rechtbank stelt vast dat eiser op 10 september 2003 Roemenië is ingereisd en dit land op 4 oktober 2003 heeft verlaten. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen constateren dat eiser langer dan twee weken in Roemenië is verbleven en dat het derhalve niet aannemelijk is geworden dat eiser de intentie had naar Nederland te reizen om een asielaanvraag in te dienen. Eiser heeft naar het oordeel van de rechtbank ook niet aannemelijk gemaakt, door het overleggen van documenten of door het inbrengen van objectieve feiten en omstandigheden, dat hij wel de intentie had om naar Nederland te reizen om een asielaanvraag in te dienen. Daarbij acht de rechtbank van belang dat eiser eerst een visum voor Nederland in Roemenië heeft aangevraagd.

Verweerder heeft dan ook in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder h, van de Vw 2000 aan eiser kunnen tegenwerpen.

13. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid, onder verwijzing naar de in rechtsoverweging 3 genoemde rapporten, op het standpunt heeft

kunnen stellen dat Roemenië voldoet aan zijn verdragsverplichtingen. De rechtbank acht daarbij van belang dat eiser op geen enkele wijze heeft aangetoond dat Roemenië niet voldoet aan de bedoelde verdragsverplichtingen. De rechtbank acht daarbij voorts van belang dat Roemenië op 1 januari 2007 is toegetreden tot de Europese Unie, zodat van een juiste uitvoering van de internationale verplichtingen mag worden uitgegaan.

14. De rechtbank overweegt tot slot dat verweerder zich dan ook in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat Roemenië het Vluchtelingenverdrag te goeder trouw zal nakomen en dat niet valt in te zien dat eiser de toegang geweigerd wordt of dat hem niet de mogelijkheid zal worden geboden asiel aan te vragen. De rechtbank overweegt daarbij dat eiser op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat Roemenië hem geen toegang zal verlenen.

15. Verweerder heeft zich dan ook, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, van de Vw 2000. Het beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

16. Nu eiseres een van eiser afhankelijk asielrelaas heeft, dient ook haar beroep ongegrond te worden verklaard, op de gronden hiervoor vermeld.

17. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 5 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

07 SEP 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mr. T. Arts
jurist

mr. E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Nourhussen
advocaat

mr. K.C. Victorian
jurist

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 9 OKT 2007	
ZAAKNR.	7069
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

Hoger beroepschrift

ARNHEM, 4 oktober 2007

Betreft
Geboren
Nationaliteit : Egyptische/ Roemeense
IND-nummer : 0402.17.0130
Als mede hun minderjarige kinderen

Ons kenmerk : MR / MR / 0500321

Appellanten kiezen te dezer zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 5418, 6802 EK, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel Nederland, waarvan mevr. mr. M.J.A. Rinkes verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Appellanten stellen hoger beroep in tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, Vreemdelingenkamer, van 5 september 2007, Awb 07 / 8792 en 07 / 8785, verzonden 7 september 2007.
Een kopie van de uitspraak plus bijlagen werden reeds overgelegd.

In bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellanten tegen de afwijzing van het verlenen van een verblijfsvergunning asiël als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen.
Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verder te noemen verweerder, van 23 januari 2007 in zake appellanten.

1 GRIEVEN

Appellante heeft grieven tegen de uitspraak.
De grieven zijn gericht tegen de overwegingen onder 8, 12, 13 en 14 van de bestreden uitspraak.

Appellanten menen dat de rechtszekerheid in casu in het geding is nu twee nevenzittingsplaatsen, zie ook de overgelegde uitspraak van de rechtbank Zutphen in deze zaak van 19 september 2006, awb 05/43030 en 05/43031, verschillend oordelen in hetzelfde geschil. Verweerder heeft nagelaten tegen deze uitspraak in hoger beroep te gaan. En heeft daarmee geen gevolg gegeven aan de inhoud van deze uitspraak. Vervolgens wordt in de bestreden uitspraak anders over dezelfde kwestie geoordeeld.

Zij richten zich dan ook allereerst op de overweging onder 8 van de bestreden uitspraak van 5 september 2007, awb 07/8792 en 07/8785.

Naar mening van appellanten is er geen sprake van een wijziging van het geschil, met dien verstande dat enkel de situatie ten aanzien van Roemenië is gewijzigd daar dit land per 1 januari 2007 is toegetreden tot de Europese Unie. Ten aanzien van appellanten is nog

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dergengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
tel. 06 28 22 222

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

steeds in geschil of de Roemeense autoriteiten, met name met betrekking tot appellant, de asielaanvraag van appellant in behandeling zullen nemen en hem daartoe terug zullen nemen.

Vervolgens richten appellanten zich op de overwegingen onder 12, 13 en 14 van de bestreden uitspraak:

Appellanten menen dat de rechtbank in de bestreden uitspraak een onjuiste uitleg geeft van artikel 30, eerste lid onder d juncto artikel 31, tweede lid, onder h Vw 2000.

Artikel 30, eerste lid onder d spreekt duidelijk over "zal worden overgedragen in het kader van een verdragsverplichting tussen Nederland en het land van eerder verblijf en artikel 31, tweede lid onder h Vw 2000 is niet meer dan een uitwerking van artikel 30, eerste lid onder d Vw 2000.

Voor zover er sprake is van een verblijf in een ander land blijkt uit de Vreemdelingencirculaire 2000, C1/2.4.4.1 en C, 5 dat er ook dan sprake moet zijn van een gehonoreerde terug- of overnameclaim. Het enkele verblijf, zoals nader gedefinieerd in C4/3.8.2. Vc 2000 is daartoe niet doorslaggevend.

De rechtbank miskent dit gegeven door enkel te stellen dat appellanten aannemelijk moeten maken dat het derde land, in casu Roemenië, zijn verdragsverplichtingen jegens hen, met name appellant, niet na zal komen.

Deze vraag dient eerst te worden beantwoord nadat er sprake is van een gehonoreerde claim, waarvan in casu niet is gebleken.

Een en ander volgt ook uit het door verweerder neergelegde beleid in de Vc 2000, C4/3.8.3. Ook uit artikel 31, tweede lid, onder i Vw 2000 volgt dat duidelijk moet zijn dat appellant in het land van eerder verblijf zal worden toegelaten hetgeen een volkomen ander vraagstuk is dan of dat land van eerder verblijf voldoet aan zijn verdragsverplichtingen. De rechtbank miskent dit in haar overweging onder 14.

Ook uit Vc 2000, C4/3.9.3 en 3.9.4 volgt dat er sprake moet zijn van toelating die niet enkel op een vermoeden is gebaseerd, zoals in casu, maar concreet moet zijn in de vorm van een schriftelijk bericht.

Ten overvloede wijzen appellanten op een uitspraak van de nevenzittingsplaats Zutphen van 1 mei 2007, awb 06/38938 en 06/38940 (zie de bij dit hoger beroep schrift overgelegde stukken), waarin de rechtbank in een met de situatie van appellanten vergelijkbare casus ook oordeelde dat ondanks statusverlening in het land van eerder verblijf en vanwege het tijdsverloop sinds die statusverlening verweerder toch een onderzoeksplicht had naar toelating in het land van eerder verblijf.

Hierbij is nog van belang dat appellant nooit een verblijfstitel in het land van eerder verblijf heeft bezeten.

Conclusie

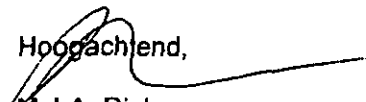
Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven.

Appellanten verzoeken uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering en de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Eventuele griffierechten dienen ten laste van de rekening-courant te worden gebracht.

Tot slot verzoek ik u mij het proces-verbaal van de ten behoeve van appellanten gehouden zitting bij de Arrondissementsrechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

M.J.A. Rinkes,
Advocaat-gemachtigde